Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36523
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

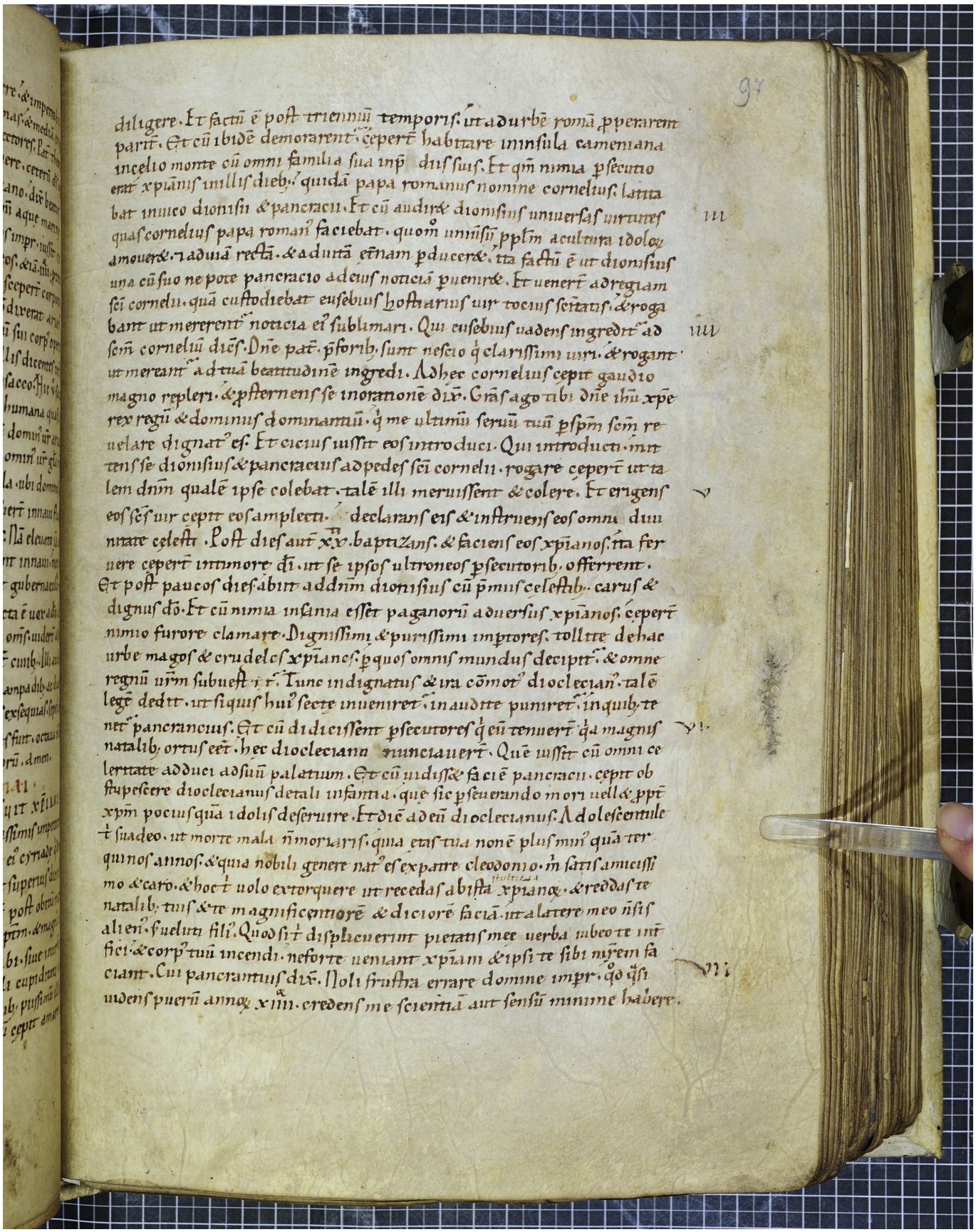

97

diligere. Et factū ē post triennū temporis. ut adurbē romā pperarent
partē. Et cū ibidē demorarent. cepert habitare in insula cameniana
in celio monte cū omni familia sua inp̄ dis suis. Et qm̄ nimia psecutio
erat xpianis in illis dieb. quidā papa romanus nomine cornelius. latita
bat in meo dionisii & pancratii. Et cū audire dionisius universas virtutes iii
quas cornelius papa romanī faciebat. quom̄ unūsū pplm̄ a cultura idolo
amouere. ad uia recta. & ad uita ēternam pducere. ita factū ē ut dionisius
una cū suo nepote pancratio adeius notitiā puenire. Et uenert adregiam
sēi cornelii. quā custodiebat eusebius hostiarius uir tocius sēitatis. & roga
bant ut mererent notitia eī sublimari. Qui eusebius uadens ingredit ad iiii
sēm̄ cornelii dicēs. Dne pat. pforib. sunt nescio q̄ clarissimi uiri. & rogant
ut meritant ad tua beatitudinē ingredi. Adhec cornelius cepit gaudio
magno repleri. & pstrernens se in oratione dix. Grās ago tibi dne ihū xpe
rex regū & dominus dominantiū. q̄ me ultimū seruū tuū pspm̄ sēm re
uelare dignat es. Et eicius iussit eos introduci. Qui introducti. mi
tensse dionisius & pancratius ad pedes sēi cornelii. rogare cepert ut ta
lem dnm̄ qualē ipse colebat. talē illi meruissent & colere. Et erigens v
eos sēs uir cepit eos amplecti. declarans eis & instruens eos omni diu
nitate celesti. Post dies aut xv. baptizans. & faciens eos xpianos. ita fer
uere cepert in more dī. ut se ipsos ultroneos psecutorib. offerrent.
Et post paucos dies abit ad dnm̄ dionisius cū pmis celestib. carus &
dignus dō. Et cū nimia insania esset paganorū aduersus xpianos. cepert
nimio furore clamare. Dignissimi & purissimi imptores. tollite de hac
urbe magos & crudeles xpianos. p quos omnis mundus deciptē. & omne
regnū urm̄ subuest. Tunc indignatus & ira cōmot diocletian. talē
legē dedit. ut siquis hui secte inueniret. in audite puniret. in quib. te
net pancratius. Et cū didicissent psecutores q̄ eū tenuert q̄ a magnis vi
natalib. ortus eet. hec diocleciano nunciauert. Quē iussit cū omni ce
leritate adduci ad suū palatium. Et cū audisse faciē pancratii. cepit ob
stupescere diocleciānus de tali infantia. que sic pseuerando mori uellet ppt
xpm̄ poetus quā idolis deseruire. Et dicē ad eū diocleciānus. Adolescentule
t suadeo. ut morte mala ñ moriaris. quia etas tua nonē plus mn̄ quā ter
quinos annos. & quia nobili genere nat es ex patre cleodonio. m̄ satis amicissi
mo & caro. & hoc t uolo extorquere ut recedas a hista xpiana. & reddas te
natalib. tuis & te magificentiorē & diciorē faciā. ut a latere meo ñisi
alienī fueliti filī. Quod si t displicuerint pietatis mee uerba in eo te in
fici. & corp tuū incendi. ne forte ueniant xpiani & ipsi te sibi m̄rem fa
ciant. Cui pancratius dix. Noli frustra errare domine impr. q̄d q̄si vii
uidens puerū annor xiii. credens me scientiā aut sensū minime habere.